

Slovo starosty

Vánoce se opět přiblížily závratnou rychlostí. Ať jsme křesťané či nikoli, všichni bez rozdílu v našem kulturním prostoru přijímáme Vánoce jako křesťanské svátky. Často se označují jako svátky klidu, ale je otázkou, zdali to při tom obvyklém předvánočním shonu nejsou spíše svátky neklidu.

Každý rok se s velkou mírou podobnosti staráme o to, abychom především včas a dobře nakoupili dárky pro své blízké. Naše ženy a maminky se kromě toho ještě starají o vánoční úklid, pečení a kuchyň jako takovou. Výsledkem snahy o bohaté Vánoce, kde je všude uklizeno, štedrovec, kapr na stole, napečené cukroví a kupa zabalených dárků, je pak téměř jistý kolaps všech, kteří se snaží naplnit tradiční představy o bohatých Vánocích.

Ode mne se jako od muže neočekává významná aktivita v kuchyni, a tak si o Vánocích najdu čas nejenom na své blízké, ale i na další lidi, které ve městě znám a vím, že jsou o Vánocích sami. Nebudu jistě v této aktivitě jediný a věřím, že my muži jako víceméně pasivní aktéři vánočních příprav si najdeme čas i na druhé a přiblížíme se tak alespoň trochu ideálu Vánoc, kam patří poselství lásky k lidem.

Vzhledem k tomu, že tyto prosincové noviny jsou též novoroční, dovoluji si připomenout jedno staré přísloví:

„Chceš-li být šťasten jeden den, opij se. Chceš-li být šťasten jeden rok, ožeň se. Chceš-li být šťasten celý život, založ zahradu, kterou zveleбіš.“

To poslední budiž zadáním nám, zastupitelům, neboť tou pomyslnou zahradou je pro nás naše město, v němž se každý může přičinit o jeho zvelebení.

Přeji vám všem hodně klidu, spokojenosti a zdraví.

Ing. Pavel Bartoš, MBA

ZAHRADNICTVÍ KVĚPO

Vánoční stromky v prodeji od 10. 12. 2016

Dále nabízíme:

- Jmelí zlaté • Jmelí zelené • Jmelí stříbrné • Jedlovou klest • Svícny • Adventní věnce všech velikostí dle přání zákazníka • Rezané květiny a květinová aranžmá

Krásné Vánoce s výzdobou od nás přeje KVĚPO!

www.zahradnictvikvepo.cz,

Ponahlo.Jiri@centrum.cz, 603507838, 233930795

DOTACE JEDNOU ROČNĚ

Pro nadcházející rok se chystají dílčí změny ve způsobu rozdělování finančních prostředků, kterými město podporuje zájmové organizace i jednotlivce při jejich spolkové činnosti a při pořádání kulturních a sportovních akcí.

Hlavní plánovanou změnou je podávání žádostí pouze v jednom termínu, a to na začátku roku. Žádosti na činnost a akce v celém roce 2017 budou přijímány do poloviny února do podatelny města. Důvodem této změny je racionálnější využití finančních prostředků, aby se nestalo, tak jako v minulosti, že se v jednotlivých pololetích vyskytují značně nevyrovnané požadavky.

Uvědomujeme si, že chystaná změna je určitou komplikací ve smyslu nutnosti lepšího plánování žadatelů na celý rok. Přesto věříme, že se jedná o zlepšení systému. Přesné podmínky žádostí, aktualizované formuláře a datum vyhlášení a uzávěrky budou publikovány v nejbližší době na webu města.

Přejeme všem žadatelům co nejvíce úspěchů a občanům mnoho zajímavých akcí finančně podpořených městem.

Dotační komise

Klub seniorů

7. 12. Dějiny světa – Indie (1. část)

14. 12. Ruční práce

21. 12. Předvánoční volno

28. 12. Oslavíme konec roku 2016

RIZIKOVÉ KÁCENÍ
www.rizikovcakaceni.cz

Vám přeje **VESELÉ VÁNOCE**

Filip Jarušek

Libčice n. Vltavou, tel.: 606 567 274

TERMÍNY UMÍSTĚNÍ KONTEJNERŮ

v II. pololetí roku 2016

NEDĚLE

prosinec 18. 12.

Kontejnery budou umístěny v uvedených termínech na těchto místech:

- Libčice n/Vlt.** - křižovatka ulic Nerudova, Palackého, Na Radosti a Tržní
Libčice n/Vlt. - Kralupská
Letky - Letecké nám.
Chýnov - ul. Ke Studánkám
Chýnov - Sídliště Pod Saharou k čp. 705 (vedle dětského hřiště)

**SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ
LIBČICE NAD VLTAVOU**
vás srdečně zve na

Hasičský ples

v kulturním domě
v Libčicích nad Vltavou

13.1.2017
od 20.00 hodin

vstupenka 100 Kč

bohatá tombola
taneční vystoupení
překvapení v podání HASIČŮ

k tanci a poslechu hraje skupina **Shakers Band**

Fotbalový klub AFK Libčice
si vás dovoluje pozvat na tradiční

SPORTOVNÍ KARNEVAL

do kulturního domu pořádaný v sobotu
28. 1. 2017 od 20:00
K poslechu a tanci hraje skupina „GRADACE“
Bohatá tombola!

A pro naše nejmenší pořádáme
v kulturním domě v neděli
29. 1. 2017 od 14:00

DĚTSKÝ KARNEVAL

Moderátorem je dětmi oblíbený
Evžen Novák.

17. LISTOPAD

17. listopad – Mezinárodní den studentstva, který je zároveň Dnem boje za svobodu a demokracii, uctilo naše město přesně v den státního svátku uspořádáním vzpomínkového setkání u pamětní desky, která od loňského roku visí na budově městského úřadu.

Proslovy, osobní vzpomínky, svíčky, květiny, úcta a respekt. Typické symboly všech pietních aktů. Přesto je každý originální v čase, v kterém se koná a lidmi, s kterými je sdílen.

Do toho letošního zcela necitlivě vstoupil Jaroslav Gavenda, reportér seznamu.cz, neboť do svého článku, v kterém kritizuje na venkově upadající zájem o 17. listopad, si jako příklad vybral, aniž by si cokoli ověřoval, naše město.

Z jeho článku cituji: „... v menších obcích i městech jsou pamětní místa více osiřelá. Například v Libčicích nad Vltavou mají od minulého roku novou pamětní desku 17. listopadu 1939 a 1989. Je na budově městského úřadu v centru města. Dopoledne 17. listopadu se u ní ale snad nikdo nezastavil. Nehořela tu žádná svíčka, ale místní reportérovi Seznamu vysvětlili, že pamětní desky mají svůj smysl, i když k nim během státního svátku nikdo nepříjde...“

Celý článek si můžete přečíst zde: <https://www.seznam.cz/zpravy/clanek/lesk-a-bida-pamatniku-sametove-revoluce-venkov-na-ne-uz-skoro-zapomnel-3968>

Napsala jsem na adresu pana Gavendy protest proti jeho nespravedlivému nařčení a na obhajobu vedení města i občanů, kteří se pietního aktu zúčastnili. Přiložila jsem hned několik důkazů, že jsme se na 17. listopad připravovali a vzpomínkové setkání uspořádali. Dle očekávání jsem doposud od pana Gavendy neobdržela žádnou reakci, tím méně omluvu, která by byla na místě.

Jsem hluboce zklamaná novinářsky neprofesionálním přístupem reportéra zřejmě nejvyhledávanějšího vyhledávače, který znevážil jméno našeho města, ale zároveň odhalil metody práce seznamu.cz, o jehož objektivitě lze teď právem pochybovat.

Naše město rozhodně není ten „venkov“, jenž by ignoroval či zapomínal na 17. listopad 1939 a 1989, který se nesmazatelně zapsal do historie naší země a ovlivnil životy nás všech.

Hannah Bartíková

Jakub Jan Ryba
Česká mše vánoční
17. prosince 2016, 17.30
evangelický kostel
Libčice nad Vltavou

zve vás libčický občanský spolek los. vstupné dobrovolné.
akce se koná s finanční podporou města Libčice nad Vltavou.

NEJVÍCE KNIHOVEN JE U NÁS

Nedávno vyšla informace o tom, že nejhustší síť knihoven na celém světě je právě u nás. Tento výsledek přinesl průzkum pro nadaci Billa a Melindy Gates, kteří sbírají data o knihovnách po celé planetě s tím, že by chtěli doposud spočítaných 320 000 knihoven podpořit a zajistit jejich lepší vybavenost včetně bezplatného internetu.

Zda tato největší světová soukromá nadace ví něco o naší městské knihovně netuším, ale je jisté, že v Libčicích ji moc velká práce nečeká. Máme nové regály, 15 000 titulů k zapůjčení a okolo 200 registrovaných čtenářských průkazek, což ale nevypovídá o počtu čtenářů, protože na jednu průkazku si může pravidelně půjčovat knihy třeba pětičlenná rodina. A bezplatný Internet také už dávno máme.

Ve větších městech nejsou knihovny jen místem, kde si knihu půjčíte a za čas ji tam zase vrátíte. Postupně se stávají studovnami a jistým druhem kulturního stánku, kde se konají besedy s autory knih a autogramiády, veřejné čtení nebo různé vzdělávací programy. Jednou ročně lze v mnohých knihovnách dokonce i spát, což je pro děti velmi atraktivní dobrodružství během Noci s Andersenem.

Na mini knihovničky, které nikdo nehlídá, lze narazit na nečekaných místech, které mě osobně fascinují a hojně je využívám. U nás je jedna např. na nádraží, druhá v čekárně ordinace MUDr. Blechy, další kdysi byla na autobusové zastávce v Přílepech, nebo v telefonní budce v zahradě roztockého zámku a jednu jsem nedávno objevila na chodbě nemocnice na Homolce. Všude jsem tam byla a všude jsem si něco půjčila. Teď mě čeká všechna ta místa znovu objet a něco tam zase vrátit.

V Roztokách.

Jako děti jsme pod stromčkem vždy našli nějakou vytouženou knihu a ještě na Štědrý večer před spaním jsme si četli. Vzpomínám si na knihu O knize, z které si dodnes pamatuji zajímavé povídání o tom, jak se kniha rodila. Jak se v dávných dobách ryly příběhy do hlíněných destiček, později se psaly na papyrus a pergamen. Představovala jsem si, jak legračně asi vypadaly knihovny, kde se ukládaly svitky a jaká to asi byla změna, když se poprvé objevily popsané listy pergamentu svázané tak, že vznikla kniha, v které se dalo listovat jako v těch dnešních. Knihy se tenkrát psaly ručně, takže vznikaly velmi pomalu a byly drahé. Písař patřil ke vzdělancům, protože uměl číst a krasopisně psát, navíc inkoustem a husím brkem, s kterým se velmi snadno dělaly kaňky. O tom víme své my, kteří jsme se ve škole učili psát namáčecím perem a inkoustem z kalamáře. Ručně psané knihy byly tedy velmi vzácné a dovolit si je mohla pouze církev, univerzita, či bohatá šlechta. A pak papír a knihtisk. Hotový převrat. Pergamen byl nahrazen mnohem levnějším papírem a díky Gutenbergově knihtisku, který spatřil světlo světa v 15. století, šlo vytisknout statisíce výtisků jednoho titulu najednou. Někde tady ten příběh O knize končil, neboť autor v době, kdy ji pro děti mé generace napsal, neměl ani nejmenší tušení, že bude jednou existovat nějaký Internet a elektronická kniha.

Sama mám čtečku, chytrý mobil, tablet, stolní počítač a tím pádem elektronické knihy všude k dispozici, ale stále je pro mne papírem vonící kniha v pěkném obalu, v které se dá listovat a kde si stránku musím zakládat záložkou, stále ten pravý „přítel člověka“.

Přála bych našim dětem, obklopeným elektronikou, filmy a snadným přístupem k rychlým informacím, aby si našly čas a věnovaly se četbě knih tak, jako jsme k tomu byli vedeni my. Kouzlo, kdy se s knihou v ruce přenesou do psaných příběhů, jež rozvíjejí fantazii a obohacují je, vzdělávají a smysloplně vyplní jejich volný čas, se nedá ničím nahradit.

Budou Vánoce, a tak přeji malým i velkým, abyste pod stromčkem našli nějakou pěknou knihu, a když ne, tak si ji přijďte půjčit do naší městské knihovny.

Text a foto: Hannah Bartíková

KOUPÍM V LIBČICÍCH STAVEBNÍ POZEMEK NEBO RODINNÝ DŮM!

Jsem přímý zájemce.

Nabídky volejte/zasílejte na:

mobil: 728 724 547,

email: hanami@centrum.cz

Nové knihy

Adamec, R.: Pohádky o nezbedných mašinkách, Colibris 2016

Bell, B.: Jezero, Host 2016

Binar, I.: O Záhořovi, prasátku s kníry, Albatros 2016

Ebershoff, D.: Dánská dívka, Domino 2016

Fučíková, R., Krček, J.: Příběhy dvanácti měsíců, Albatros 2016

Hájíček, J.: Dešťová hůl, Host 2016

Kettu, K.: Sběratel dýmek, Argo 2016

Rowling, J. K.: Harry Potter a prokleté dítě, Albatros 2016

Tolkien, S.: Rozkazy z Berlína, Zlín 2016

Vladislav, J.: Proměny legendy o stromech a květinách, Malvern 2016

Šárka Sekerová

LIBČICKÝ DIVADELNÍ PODZIM POKRAČUJE, aneb na Kateřinu jsme nezalezli pod peřinu

Libčický divadelní podzim (LDP) je divadelní přehlídka, která přináší znám do Libčic vitané rozšíření kulturních možností. Kromě představení, která nabízí naše místní ochotnické divadlo, nás díky LDP navštěvují i jiné divadelní společnosti, což je pro libčické občany příjemným zpestřením. Po „Příbězích obyčejného šílenství“ P. Zelenky, které jste mohli vidět v podání souboru Divadelní sekce Praha 15. října a naší „Charleyově tetě“, se kterou jsme se rozloučili 16. 10., k nám zavítalo divadlo MÁJ 21 z Chaloupek u Hořovic. V jejich interpretaci jsme zhlédli hru G. Feydeau „Proutník pod pantoflem“. Tato komedie je stálíci v repertoáru mnoha divadel a i libčické diváky výborně pobavila. Ačkoli jsou představení divadel, která k nám díky LDP přijíždějí, pro nás, místní divadelníky, konkurencí, vítáme je s potěšením. Jsou totiž pro nás zá-

roveň inspirací a motivací k větší snaze udržet si přízeň a srdce našich diváků.

Program Libčického divadelního podzimu obsahoval i představení skvělého divadla KIX z Buštěhradu - hru A. Procházky „Přes přísný zákaz do-
týká se sněhu“ na den svaté Kateřiny 25. listopadu.

Nyní, v prosinci, vás z předvánočního shonu vytrhne mnohým již téměř důvěrně známá hra „Ženitba“ N. V. Gogola, kterou celou divadelní přehlídku 11. 12. uzavřeme. Dovolujeme si doporučit rezervovat si předem místo na webu <https://lod.libcicenadvltavou.cz>.

Prejeme všem divákům krásný podzim (zejména ten divadelní) a těšíme se na vás.

Za Libčické Ochotnické Divadlo (LOD)

Kateřina Kapounová

N. V. GOGOL
ŽENITBA
11. PROSINCE '16
NEDĚLE OD 19,00
SÁL ZUŠ LIBČICE

LIBČICKÉ OCHOTNICKÉ DIVADLO LOD
VÁS ZVE NA SVÉ PŘEDSTAVENÍ, KTERÉ JE
SOUČÁSTÍ PŘEHLÍDKY LIBČICKÝ DIVADELNÍ PODZIM

AGÁTA - OBCHODNÍKOVA DCERA, NEVĚSTA - JANA TAHALOVÁ
ARINA - JEJÍ TETA - LENKA COUFALOVÁ
TEKLA - DOHAZOVAČKA - JULIE MENŠÍK-ČÁKIOVÁ
PODKOLATOV - VLÁDNÍ RADA - MAREK COUFAL
KOČKAREV - JEHO PŘÍTEL - VLADIMÍR ČMELÍK
NENAŽRANÝ - PŘEDNOSTA
HOSPODÁŘSKO-SPRÁVNÍHO ODBORU - PAVEL TAHAL
ONUČKIN - BÝVALÝ DŮSTOJNÍK PĚCHOTY - RADKA PEŘINOVÁ
ŽVANIKIN - BÝVALÝ NÁMOŘNÍ PORUČÍK - JAN MENŠÍK
STARIKOV - OBCHODNÍK - VLADIMÍR MAREK
DUŇAŠA - SLUŽKA - JANA KEJMAROVÁ
ŠTĚPÁN - SLUHA - ROMAN ŠEBL
NÁPOVĚDA - PAVLÍNA ŠEBLOVÁ, REŽIE - KATEŘINA KAPOUNOVÁ

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ. VSTUPENKY JE MOŽNO
REZERVovat NA STRÁNKÁCH: [LOD.LIBCICENADVLTAVOU.CZ](https://lod.libcicenadvltavou.cz)

PF 2017

spolu doma v Libčicích.

ZPÍVÁNÍ U BETLÉMU

13. 12. 2016 od 16:00

se bude na zahradě mateřské školy
konat tradiční Zpívání u betlému,
na jehož výrobě se vždy podílejí i děti.

Kdo budete mít cestu kolem,
zastavte se v předvánočním shonu
a zazpívejte si s dětmi koledy,
z kterých vánoční kouzlo nikdy nemizí.

MODRÝ PTÁK

Modrý pták je dílem belgického autora Maurice Maeterlincka, nositele Nobelovy ceny. Jedná se o snovou pouť malých sourozenců za modrým ptákem štěstí. Obě děti zjistí, že to největší štěstí je láskyplný domov a dokázat pomoc těm, kteří trpí.

Inscenaci tohoto díla jsme v pondělí 31. října navštívili s devatenácti žáky 6., 7. a 8. třídy ve Stavovském divadle. Nechali jsme se okouzlit scénou, na které ožila spousta věcí, a fandili ústřední dvojici, aby došla ke svému cíli.

Věříme, že si všichni zúčastnění užili atmosféru večerního divadla a že si takový zážitek dopřejeme brzy znovu.

Mgr. Martina Brondíčová

PODZIMNÍ DÍLNÝ

Každý rok jsem pozvána do školy, abych zdokumentovala, jak rodiče s dětmi tvoří a dlabou. I letos se dlabaly dýně, ale též se vyráběly různé dekorace z přírodních materiálů jako jsou šišky, ořechy, různé větvičky, kaštiny, listy a kdo ví, co ještě.

Vše bylo pečlivě nachystané, stačilo se rovnou pustit do díla. Škoda, že nepřišlo více rodičů, protože z vlastní zkušenosti vím, že společná tvorba je zábavná a je přínosem jak pro dítě, tak i pro rodiče.

Ti, co přišli, mi jistě dají za pravdu.

Hannah Bartíková

PŘÍRODOVĚDNÝ KLOKAN

Dne 12. října 2016 se naše škola zúčastnila přírodovědné soutěže s názvem Přírodovědný Klokán. Tato soutěž byla pro žáky 8. a 9. třídy a během 40 minut žáci odpovídali na 24 otázek z matematiky, fyziky, chemie, biologie a zeměpisu. Jejich úkolem bylo vybrat a křížkem označit jednu odpověď, kterou pokládali za správnou.

Z počtu 38 soutěžících nejvyšší počet získal Pavel Krcho, žák 8. třídy, a tak se umístil na 2. místě v okresním kole této soutěže. Blahopřejeme k výbornému výsledku a děkujeme Pavlovi za vzornou reprezentaci školy.

Mgr. Bohumila Maternová

KDYŽ DOJDE NA ŠIKANU IV. díl

Nedávno se na mě obrátila moje sestra, která je učitelkou na střední škole, s nepříjemnou zkušeností. Nechala se se svou rodinou vyfotit v ateliéru ve městě, kde učí. Při vyzvedávání fotografií se dozvěděla, že jedna z jejích studentek dělá v ateliéru brigádu, a když narazila na fotku své třídní učitelky v objetí manžela, s potěšením se chystala fotku zveřejnit na Facebooku. Sestře jsem poblahopřala, že na fotkách byli oba oblečení a že se dokonce podařilo fotografovi na poslední chvíli úniku fotky zabránit. Ne vždy však pokusy žáků a studentů pobavit se na účet svých pedagogů vyzní takto naprázdno. Podle národního výzkumu kyberšikany učitelů zažil každý pátý český pedagog pokus o šikanu ze strany svých žáků, buď v kyberprostoru nebo třeba opakovaným večerním prozváněním. V takových případech je pro učitele obzvláště těžké se šikaně bránit, protože podle České školní inspekce může škola využít sankcí vůči šikanujícímu žákovi jen tehdy, když k šikaně dochází na půdě školy.

To však neznamená, že by škola neměla učiteli poskytnout podporu v případě, kdy je učitel ohrožen mimo školu, např. v kyberprostoru. Trestní oznámení může podat každý, kdo se hodnověrně o spáchání trestného činu dozvěděl, tedy i zaměstnavatel napadeného učitele. Každá škola má navíc podle metodického pokynu ministryně školství, mládeže a tělovýchovy mít krizový plán, jak šikanu nejen oznamovat příslušným orgánům, ale také směřující k poskytnutí podpory jak žákům, tak učitelům, kteří se stanou obětí. Tento krizový plán by měl být využit i v případě, kdy k šikaně dochází mimo vyučování, protože šikana je vždy projevem narušených vztahů mezi žáky, nebo mezi žáky a učiteli, ať už k ní dojde kdekoli.

Pokud žáci šikanují učitele přímo na půdě školy, je situace pro učitele i školu právně jednodušší. Ředitel školy má v takovém případě jasně danou odpovědnost chránit bezpečnost a zdraví učitele podle zákoníku práce a zároveň právo využít vůči šikanujícímu žákovi nápravná opatření jako jsou napomenutí, důtka třídního učitele nebo ředitele, snížení známka z chování, převedení do jiné třídy apod. Škola by měla o opako-

vaných nebo závažnějších činech informovat také orgán sociálně-právní ochrany dětí, který může rodičům doporučit dobrovolný diagnostický pobyt dítěte nebo zahájit řízení o nařízení předběžného opatření, kterým dítě bude v diagnostickém ústavu umístěno i bez souhlasu rodičů.

Dojde-li v souvislosti se šikanou k jednání, které by mohlo naplňovat znaky přestupku nebo trestného činu, obrací se škola na Policii ČR. Trestně odpovědný bude žák starší 15 let, který je dostatečně rozumově a mravně vyspělý. I dítěti, které je mladší 15 let však mohou být soudem pro mládež uložena opatření potřebná k jeho nápravě, pakliže se dopustí činu jinak trestného. Ze statistik bohužel plyne, že se vedení škol v mnoha případech za své učitele nepostavilo. Důvodem bývá často strach z publicity a následného odlivu žáků, popřípadě nátlak rodičů agresivních dětí. Škody, které tím taková škola může napáchat na budoucích generacích, jsou nedozírné. Dává tím totiž žákům jasný signál, že násilí má zelenou.

V případě, kdy už je učitel šikanován, je důležité poskytnout mu rychlou a účinnou podporu ze strany vedení školy, kolegů i odborníků, zejména psychologů. Ze statistik plyne, že oběti šikany se mohou stát i velmi zkušení a kompetentní učitelé, proto by učitel měl od zaměstnavatele získat v první řadě pomoc namísto zpytování, zda si za šikanu náhodou nemůže sám...

Zároveň je zapotřebí ve škole neustále dbát na prevenci. Na straně učitelů by měla vypadat tak, že učitelé činí výuku zajímavou, propojují ji s běžným životem a potřebami žáků, zachovávají důstojnost všech žáků, nečiní mezi žáky rozdíly a učí je k vzájemné úctě a toleranci. Žáci by měli mít možnost vyjádřit svou případnou nespokojenost přijatelnou formou, např. prostřednictvím stížnosti řediteli a měli by mít důvěru, že se stížností bude naloženo se vši vážností a spravedlivě.

Prevence by ale měla probíhat především v rodinách. Je osobní odpovědností každého rodiče vést své děti k úctě a respektu ke svému okolí, kam bezesporu patří škola a pedagogové, kteří zajišťují vzdělání a výchovu jejich dětí mnohdy nad rámec svých povinností.

Mgr. Michaela Kopalová, rodinná mediátorka

A CO NA TO NAŠE ŠKOLA?

Vážení čtenáři, milí rodiče, a přátelé školy,

v souvislosti s ukončením seriálu článků o šikaně jsem byla vyzvána šéfredaktorkou LN k tomu, abych se k tomuto závažnému tématu vyjádřila a seznámila vás s preventivními programy, které naše škola pro děti i jejich pedagogy průběžně připravuje.

Šikana je ve všech svých podobách velké téma, které v poslední době hýbe celou společností. Je jí existence různých krizových jevů u dětí. I malé děti mohou mít velké trápení, a často o tom ani nevíme. V rozjitřené době se na děti přenášejí různé stresující vlivy, často mají počátek v rodinách nebo blízkém okolí dětí, často souvisí s menší schopností dítěte se přizpůsobit blízkému nebo s psychickými problémy. Ruku na srdce, my starší si také pamatujeme, kdy jsme museli čelit nějaké krizové situaci, a ne vždy s úspěchem. Nemůžeme proto očekávat, že dnešní děti všechno zvládnou, zvláště když doba přináší více obrazů násilí, netolerance i úpadku slušné komunikace mezi lidmi, než tomu bylo například za časů Gutha-Jarkovského, učitele vybraného chování.

Podíváme-li se dětskýma očima na většinu dnešní tzv. elity, co vidíme? Úspěšné politiky, byznysmeny, právníky, jsou dokonalí, vychovaní, zdvořilí, vždy upravení, usměvaví, mluví odborně a suverénně na veřejnosti. Slušnost se jim ale často přeměnila jen do vnějšího, perfektního dojmu, image. Bez mravního základu. Bez jednoty slov a činů. Nedivíme se proto, že i svět našich dětí není často tak idylický, jak bychom si přáli my všichni, rodiče, pedagogové, sousedi a občané. Každý z nás ale může přispět trochu k tomu, aby se situace zlepšila.

V tomto školním roce pokračujeme s realizací programů všeobecné primární prevence, které nabízejí propojení školního vzdělávacího programu *Osobnostní a sociální výchova* s celostním pohledem na vývoj mladého člověka i s jeho možnými riziky. Nejde jen o to, aby žáci měli dostatek informací a vyhnuli se rizikovému chování (např. šikaně, experimentová-

ní s alkoholem atd.), programy jdou k tomuto cíli spíše rozvíjením schopností, které jim umožní rozhodovat se o vlastním životě, řešit každodenní problémy a vypořádat se s obtížnými situacemi. Systematická spolupráce odborných lektorů se školou umožňuje získat důvěru žáků a během programů rozkrývat daná témata, diskusemi jít až k jádru problémů a zamýšlet se nad životními hodnotami a vlastním směřováním. Jsou zaměřeny jak pro mladší děti na prvním stupni (*Jak se stát dobrým kamarádem, Jak překonat starosti ve škole*), tak pro žáky druhého stupně (*Život v mediální džungli, Moc slova, Přátelé, Předsudky*).

Na třídních schůzkách jsme seznámili rodiče s jednoduchým manuálem, co mají dělat při podezření na šikanu svého dítěte ve škole. Vždy je důležité poskytnout dětem klidnou atmosféru a bezpečný prostor pro sdělení problému. Dítě se často stydí říci, co ho opravdu trápí a dospělí si pro své starosti ani nevšimnou změn v jeho chování. Pokud ale rodiče pojmu podezření na šikanu, měli by bezodkladně informovat školu, tzn. třídní učitelku, metodika prevence či výchovného poradce a ředitelku školy. V případech prokazatelných projevů šikany by se měli rodiče přímo obracet na vedení školy.

Šikana a krizové chování, kouření, konzumace alkoholu, drog apod. se nemusí odehrávat jen ve škole, právě naopak, mimo školní budovu je pro ni často větší prostor, proto bych ráda apelovala na všechny občany, aby vůči těmto jevům mezi dětmi nebyli lhostejní a případně nás o nich informovali.

Věřím, že spolupráce nás všech dospělých bude tou nejlepší obranou proti výskytu krizových jevů u dětí, konečkonců je také tou nejlepší cestou, jak si udělat z našeho světa lepší místo k životu.

S přáním krásných vánočních svátků

Mgr. Drahomíra Raveane, ředitelka školy

JSEM RÁD, ŽE MĚ ŽIVOT PŘIVEDL DO LIBČIC

Rozhovor s Ing. Vladimírem Urbánkem starším

Do vánočního vydání Libčických novin jsem se rozhodla požádat o rozhovor svého kolegu zastupitele a radního Ing. Vladimíra Urbánka, který patří k nejzkušenějším představitelům našeho města. Je to právě on, komu vděčím za to, že mě přivedl na myšlenku věnovat se obecním novinám, což se ukázalo jako dobrá volba, protože to dělám už několik let a stále velmi ráda. Vladimír už je ve věku, kdy by mohl klidně jen odpočívat a užívat si výsledků svého profesionálně velmi aktivního života. Opak je ale pravdou. Stále ještě pracuje ve své účetní firmě a několik volebních období je nepostradatelným zastupitelem města. Místo aby si užíval svých úspor, tak jimi zcela nezištně a bez okázalosti podporuje řadu městských akcí i občanských aktivit a kromě toho investuje do rozvoje našeho města. Vladimír se narodil v roce, kdy se slavil konec 2. světové války, tak se snad nebude zlobit, když jej označím za pamětníka, který si, na rozdíl od mnoha mladších, pamatuje, má co a umí o tom zajímavě vyprávět. Hraje na několik hudebních nástrojů, zpívá a nikdy s ním není nuda. Zná se s ním a jeho rodinou několik desítek let, tak nám prosím odpusťte naše přátelské tykání.

Začala bych malou sondou do tvého dětství. Nevadí?

Vůbec ne. Narodil jsem se v r. 1945. Maminka byla učitelka na základní škole v Kralupech a v Kralupech pracoval také otec jako mistr ve Vitaně. Byly jsme doma tři děti. Mám o dva roky staršího brácha Vaška a o devět let mladší sestru Drahušku.

Dětství jsi ale neprožil v Libčicích, že ne?

Kdepak, my jsme tenkrát bydleli v Dolanech, ale Libčice byly pro nás druhou rodnou obcí. Měli jsme zde příbuzné a každoročně jsme se těšili na libčické posvícení.

A kam jsi chodil do školy?

Tenkrát byla základní škola pouze osmiletá a já jsem ji absolvoval v Kralupech, kde učila moje maminka. Po základní škole jsem v r. 1959 nastoupil do prvního ročníku Střední zemědělské školy v Berouně. Většina mých

spolužáků byla z celých středních Čech. Domů jsme to měli daleko, a tak jsme bydleli na internátě, jak se v té době říkalo žakovským domovům.

To ti bylo pouhých 14 let. Není to na internátní život brzy?

Čtrnáct let mi ještě ani nebylo, neboť jsem se narodil v prosinci. Protože jsme ale na tom byli ve třídě všichni stejně, brzo jsme si na internát zvykli.

Co ty a sport?

Sportu jsem nikdy moc nedal. Jako malé dítě jsem chodil do Sokola, později na internátu jsme hráli volejbal a stolní tenis.

Nemohu se nezmínit o tvé lásce k hudbě. Drží tě už od dětství?

Maminka coby učitelka považovala hudební výuku za základ všeobecného vzdělání, a tak mě přihlásila na hodiny klavíru do hudební školy v Kralupech. Chodil jsem tam čtyři roky, ale moc mě to nebavilo. Poznal to i sám pan učitel Fencel, který mi nakonec doporučil, abych toho raději nechal.

Vážně? Já žiju v domnění, že hraješ od dětství.

To sice ano, ale na pár let jsem klavír zavřel a otevřel jsem jej až v prvním ročníku na střední škole, kdy došlo v mém životě v tomto směru k zásadní změně.

To jen tak, zčistajasna?

Ovlivnil mě spolužák Jirka Bašta, který ve 14 letech hrál na piano opravdu skvěle. Trochu jsem mu to záviděl a došlo mi, že jsem už mohl také tak hrát, kdybych toho na základce nenechal. Začal jsem tedy znovu pilně cvičit a výsledkem bylo, že se hudba stala mým celoživotním koníčkem.

Dokonce tak velkým, že jsi hrál v několika tanečních kapelách.

V sedmnácti. Nedávno jsem to počítal. Starší občané si možná budou pamatovat místní kapelu Klasik pod vedením Ing. Gruncle, nebo kapelu Grošáci, kterou vedl všem nám dobře známý a dodnes aktivní muzikant Toník Blín.

Klasik a pana Gruncle si pamatuji i já. Hráli jste nám v tanečních, přeci.

Nevím, jak je to dnes v tanečních kurzech, ale tenkrát skutečně základní taneční kurzy měly k dispozici živou kapelu. Dnes by si takový luxus žádný pořadatel dovolit nemohl.

Nějak jsem v tom vzpomínání nepostřehla, kdy jsi se z Dolan přestěhoval do Libčic.

V r. 1969 jsem ukončil fakultu provozně ekonomickou na Vysoké zemědělské škole v Praze, oženil jsem se a od své tety, paní Humlové, jsem si koupil domeček před základní školou.

Školy, které jsi absolvoval, mají v názvu zemědělství, ale předpokládám, že tomuto oboru jsi se nikdy nevěnoval.

Hlavním mým oborem byla ekonomie a je jím dodnes. Před rokem 1989 jsem 17 let pracoval v ekonomickém úseku v České tiskové kanceláři v Praze. V r. 1990 jsem si založil účetní firmu, kde pracuji se svou ženou a dnes i naší dcerou.

Moment, a kde jsou nudle?

Asi máš na mysli mou téměř devítiletou etapu výroby těstovin, jež jsem v roce 1992 zahájil v budově bývalého národního výboru v Dolanech, která byla v rámci restituce naší rodině vrácena.

Dnes již v žádné kapele nehraje, ale neexistuje setkání přátel, kteří by si nepřáli, aby Láďa zazpíval a zahrál.

Za devět let to muselo být hodně nudlí?

A víš, že jo. Rád na to vzpomínám, protože se nám to skvěle rozjelo. Zaměstnával jsem až 20 pracovníků.

Proč jsi to tedy nakonec zavřel?

Ukončil jsem to v r. 2000, protože se mi nedařilo odolávat tlaku v té době velmi rychle se rozvíjejícím hypermarketům a levným dovezeným těstovinám. Ceny byly stlačeny tak nízké, že se žádnému českému malovýrobci, kterým jsem byl i já, nevyplatilo těstoviny vyrábět.

Každý rozumný podnikatel musí vědět, kdy včas se svým podnikáním skončit, aby jej to nezničilo.

Jako ekonom jsem s tím neměl problém. Asi rok jsem snižoval výrobu, propouštěl postupně zaměstnance a pak jsem s výrobou skončil úplně.

V tvém případě se naštěstí simultánně rozvíjela účetní firma, což bylo velmi prozíravé.

S tím mohu jediné souhlasit. Nejdříve jsem ji provozoval sám, asi po roce se přidala má manželka a dnes ji postupně předávám naší dceři.

Je skvělé, že to, co jsme kdysi znali jen z dějepisu, se stává skutečností. Firma se dědí z generace na generaci.

Jsem rád, že tomu tak je, ale co bude v delší budoucnosti je těžko odhadnout, snad tu naši práci bude dělat i někdo z vnoučat.

Když dcera firmu zaopatří, máš o to více času na práci pro město.

Na to jsem si čas udělal vždycky a rád už od prvních let, kdy jsem se do Libčic nastěhoval. Dění ve městě mě velmi zajímalo, a tak jsem pravidelně chodil na veřejné schůze zastupitelstva.

Tehdy se to asi jmenovalo jinak.

Veřejné zasedání národního výboru.

Tam jsem nikdy nebyla. Chodilo tam hodně lidí?

Asi tolik, jako dnes. Skoro nikdo. Zájem o tyto schůze byl nepatrný, takže jsem byl nepřehlédnutelným a pravidelným účastníkem, z čehož logicky vyplynulo, že jsem v příštích volbách byl požádán, abych kandidoval, což jsem přijal.

O jakém roce to mluvíme?

1970. V té době bylo v našem městě 55 poslanců, jak se tehdy tato funkce jmenovala.

Tolik? Oproti dnešním 15 se mi to zdá nějak moc. Proč tolik?

Z praktických důvodů, neboť vše, co se v té době ve městě mělo postavit, uklidit nebo opravit, se dělalo vlastníma rukama. Poslanci museli jít příkladem, a tak jen těžko mohli tyto brigády odmítnout.

Docela šikovné, neboť tím bylo zajištěno minimálně 110 rukou přiložených k dílu. Matně si pamatuji na akce Z, které se pořádaly např. na stavbě našeho koupaliště.

Akce Z byla za minulého režimu bezplatná práce obyvatel, kteří vypořádali, kde se dalo, neboť obecní správa na to neměla lidi, ani finance. Rozpočet města byl tak nepatrný, že z něj bylo možno uhradit jen ty nejn nutnější výdaje na správu a úklid města, nebo na drobné opravy, a to bylo asi tak vše.

Tenkrát se říkalo, že akce Z je založena na uvědomělosti a dobrovolnosti občanů, ale pravda je, že odmítnout ji bez nepříjemných následků bylo téměř nemožné.

Vadimír se svou manželkou Marií rádi a dobře tančí. Toto je záběr z tanečního večera, kde hrál bývalý Vladimírův kolega - Tonda Blín.

Výchova vnoučat k hudbě se musí začít včas.

To máš pravdu. Akce Z se časem rozrostla tak, že byla pevně naplánována a vyšší orgány podle přísných směrnic na ni uvolňovaly finanční prostředky. S pomocí akce Z, tedy s pomocí místních občanů, byla u nás realizována např. přístavba školy, některé prodejny nebo již zmíněné koupaliště. ***A na chodníky už nezbylo? Nemůžu zapomenout, jak jsme se tady v době plískanic brodili blátem.***

Nevzpomínám si, že by v té době byl nějaký chodník postaven nebo opraven. Libčice neměly asfaltové ulice, nebyl tu veřejný vodovod, neexistovala městská kanalizace ani plyn a pevná telefonní linka byla jen v továrnách, na poště a později v několika telefonních budkách.

Na pětadvacetník.

Správně. K celkové modernizaci našeho města došlo až po 90. roce. To, že to náhle šlo, byla jedna z hlavních příčin, proč jsem se do místní politiky po čase opět vrátil.

Mám pocit, že tebe vyloženě baví něco budovat.

Nechá se říci, že stavění je moje celoživotní hobby. Vyučil jsem se na našem starém domě, který jsem zcela přestavěl, pomáhal jsem s přestavbou domu rodičů v Dolanech a později jsem pomáhal synovi se stavbou jeho domu. V roce 2006 jsem se dozvěděl, že několik libčických rodin chce zasíťovat zanedbané pozemky v oblasti bývalé drůbežárny. Nadchlo mě to a protože jsem měl zkušenosti s podobným projektem v Dolanech, přidal jsem se k nim.

Mluvíme o území, které si pamatuji jako zarostlé rumiště s nevábým, ale příznačným přízviskem „U slepičárny“. Dnes je to oblast s romantickým názvem Ke Studánkám, která patří k těm nejkrásnějším místům k bydlení v našem městě.

To jsem rád, že to říkáš. Trvalo nám několik let, než se naše plány podařilo splnit. Řada krásných nových domů tam už stojí a další ještě budou postaveny.

A navzdory potížím, které jste museli ve Studánkách překonávat, jsi se pustil do podobného projektu nad koupalištěm. Stojí ti to za to?

Spolu s několika přáteli, se kterými jsme se poznali z akce Ke Studánkám, jsme si řekli, že by byla škoda těžce nabytých zkušeností z předchozí spolupráce nevyužít a proto jsme se do toho pustili znovu. Pozemky nad koupalištěm jsou v územním plánu města Libčic určeny k výstavbě rodinných domů již asi 10 let. Myslím, že na cizího investora, který by tyto pozemky k výstavbě připravil, bychom ještě dlouho, možná marně, čekali. Nemá-li naše město stagnovat, musí mít možnosti další výstavby a k tomu má naše aktivita napomoci.

Kdyby ses mohl vrátit do minulosti, opravil bys některé své kroky?

Myslím si, že bych svá zásadní rozhodnutí ve svém životě udělal stejná. Jsem rád, že mě život přivedl do Libčic a že společně se mnou zde žije i celá má rodina.

Text a foto: Hannah Bartíková

ScanJula

ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ ZPÍVÁNÍ:

- 17. 12. 17:30 Rybova mše
- evangelický kostel v Libčicích nad Vltavou
- 19. 12. 18:00 Adventní koncert - rotunda v Holubicích
- 21. 12. 17:30 Rybova mše
- katolický kostel v Kralupech nad Vltavou
- 24. 12. 15:30 Štědrovečerní nešpory
- evangelický kostel v Libčicích nad Vltavou

REKONSTRUKCE

Během podzimu pokračovala rekonstrukce budovy a zahrady. Máme novou střechu a dokončené pódium pro venkovní akce. Jsme velmi rádi, že práce postupují vcelku rychle a podle časového harmonogramu, který nenarušuje výuku. Na jaře dostane libčická budova nový kabát v podobě fasády a pak budeme pokračovat v revitalizaci zahrady tak, abychom ji mohli postupem času otevřít i veřejnosti. Za to vše patří dík městu Libčice nad Vltavou, které jako náš zřizovatel investoval v posledních třech letech do školní budovy, zahrady a vybavení interiéru nemalé finanční prostředky a hodlá v tom i nadále pokračovat, což nás velmi těší.

Nová střecha na budově ZUŠ.

Foto: Pavel Bartoš

Školička Máváček

BESÍDKA

13. prosince 2016 od 15:00
ve Školičce Máváček v Zahradní ulici
Srdečně zveme rodiče s dětmi na příjemné setkání.
Cukroví a hudební nástroje vítány.

ZAHRANIČNÍ SPOLUPRÁCE

Kromě pravidelných koncertů a vystoupení vstoupila naše škola do jednání o partnerství s uměleckým lyceem v italském městečku Porto San Giorgio, které leží v provincii Fermo na jadranské riviéře. Na začátku září se nám naskytla příležitost zúčastnit se pravidelného setkání zástupců Středočeského kraje a italské provincie Fermo, a jelikož má „libčická zuška“ ambici získat partnerství se zahraniční školou podobného uměleckého zaměření, neváhali jsme a vstoupili do jednání. Italská strana naši aktivitu přijala s nadšením a zároveň jsme přímo na místě naplánovali konkrétní body naší spolupráce. Již na přelomu května a června vyrazí naši výtvarníci do italské školy, kde se seznámí se stylem italské výuky uměleckých předmětů a budou tak moci konfrontovat své dosavadní poznatky a dovednosti, kterých dosáhli u nás. Během července pak vyrazí do Itálie náš taneční a hudební obor reprezentovat „zušku“ v rámci dvou vystoupení, kterých se zúčastní také mladí umělci z Itálie.

Jsme velmi rádi, že tuto naši aktivitu přivítalo kladně i vedení města Libčice nad Vltavou. Při této příležitosti vznikla myšlenka rozšířit partnerství škol na úroveň měst a to by mohlo přinést zajímavou příležitost i pro ostatní školy, sportovce či zájmové spolky v Libčicích.

Vladimír Kliment

PROSINCOVÉ AKCE, PŘI KTERÝCH NÁS MŮŽETE VIDĚT A SLYŠET:

- 12. 12. 18:00 Veřejný koncert Horoměřice
- 13. 12. 16:00 Zpívání u betlému v MŠ
- 14. 12. 17:00 Vystoupení tanečního oboru v KDL
- 14. 12. 17:00 Veřejný koncert Velké Přílepy
- 15. 12. 18:00 Veřejný koncert v ZUŠ Libčice
- 19. 12. 18:00 Veřejný koncert v Horoměřicích
- 22. 12. 17:00 Vánoční koncert
v katolickém kostele v Libčicích

NOČNÍM LESEM S MALINOU

„Mami, půjdeme na tu noční strašidelnou bojovku do lesa, vid' – kluci půjdou taky ...“, vychrlil na mě náš Kubík v pátek 21. října, když jsem jej vyzvedávala ze školky. A tak jsme tedy vyrazili – no, nebylo to sice tak úplně v noci, ale když jsme tam tak v 18:30 postávali v Hašlerově ulici (u vyústění stezky vedoucí od evangelického hřbitova) na startu a netrpělivě čekali na povel „můžete vyrazit“, padla již skutečně dokonalá tma a avizované funkční baterky či čelovky do ní vesele za neustálého dětského brebentění a dychtivého očekávání toho velkého nočního dobrodružství probleskávaly.

Všechny děti i jejich dospělácký doprovod si nejdříve pozorně vyslechnuly instrukce udělené Julií Menšík Čákovou a pak už postupně po malých skupinkách, s rozzářenými očima a spoustou neustálých dotazů a komentářů vyrazily vstříc netradičnímu dobrodružství. Cestu nám ukazovaly odrazky, umístěné na kmenech stromů, děti si ji zpestřily ještě plněním úkolů. Ti nejmenší měli za úkol zapamatovat si obrázky zvířátek, umístěné na jednotlivých stanovíštích, školáci si tamtéž zase procvičili jednoduché početní úkony odečítání a sčítání.

Odměnou jim pak všem v cíli byly voňavé perníčky - ta pravá sladká odměna po takovém výkonu a svítivé tyčky, které jim ještě doma při usínání připomínaly tuhle netradiční dobrodružnou procházku lesem v netradiční čas.

Porádající Malině a SDH Libčice, konkrétně manželům Čmelíkovým, Levým, Menšíkovým a Tahalovým moc děkujeme a zase se budeme těšit někdy příště na nějakou další zajímavou akci, kterou nám dozajista uspořádají. *Jandovi z Letek*

SVATOMARTINSKÉ SETKÁNÍ 2016

Svatý Martin k nám letos přijel z Dolan. A byl to opravdu Martin, žádný podfuk. Skutečně přijel na bílém koni a rozhazoval kolem sebe k nemalé radosti dětí plné hrsti pérového sněhu. Velké poděkování za zážitek tak patří Rytířům Fortuny, jmenovitě Martinu Jelínkovi. A také majiteli koní, dolanskému panu Jiráskovi. Pokud se chcete s koníky ze svatého Martina znovu potkat, zajedte do Dolan, třeba během některého z příštích „Dnů u koní“.

S Martinem v čele se průvod vydal jako obvykle po světýlkách na plácek pod šroubárnou. Ovšem světýlka byla letos neobvyčejná – Kulíšci během týdne pilně frotážovali a výsledek pak mohli obdivovat v průvodu spolu s ostatními.

Příběh o tom, kterak se Martin dovedl rozdělit o svůj plášť s chudákem, nám nejdříve zatančili kluci a holky z 5. ročníku tanečního oboru ZUŠ. Kuba Kliment jako Martin, Jirka Štros jako žebřák a šest děvčat jako létající andělé byli prostě skvělí! Pak byl na řadě večerníček od LOĐi, ale co čert nechtěl – praskly obě žárovky v meotaru, který měl zajistit, aby stínohra byla pěkně vidět. Místní ochotníci ale nejsou žádná ořezávátka a zvládli to celé za použití jediné silné baterky! Však také byli odměněni velkým potleskem.

Zpěv samozřejmě nechyběl a část Scanduly opět celou akci provázela listopadovými a martinskými písněmi. Došlo i na tradiční rohlíčky – díky všem pekačkám a pekařům! Mám dojem, že jich bylo letos opravdu hodně. K rohlíčům se dobře hodil losí čaj. Zvlášť proto, že bylo právě listopadové počasí s chladným větrem...

Ještě je potřeba poděkovat skautům za pomoc se stěhováním, stavbou a přípravou celého prostoru. Někdy je pár ochotných rukou to nejdůležitější, co můžete nabídnout.

Pro Boženku se letos vybralo 3 300 Kč. Hradilkovi za ně děkují a chtěli se dozvědět, jak se čtyřletá Boženka s bráškou a rodiči má, tak nejvíc se toho dočtete na fb <https://www.facebook.com/BozenkaSMA/>. Nicméně i na jejich stránkách lze zhlédnout, jaké parádní smyky na

vozíku Koala dovede (<http://www.bozenkasma.cz/>). Moc Božence přeju, aby tuhle zimu přečkala ve zdraví a už brzy mohla zkoušet novou léčbu, na kterou už čeká pěkně dlouho.

Kateřina Judová

LIBČIČTÍ KARATISTÉ NA STUPNÍCH VÍTĚZŮ

V Praze - Stodůlkách se konalo 29. listopadu 2016 VII. Otevřené Mistrovství České republiky mládeže a dospělých, pořádané Českou Asociací Budo Karate, za účasti 212 závodníků z 30 klubů - 6 států.

Byly zde otevřeny kategorie bílých a žlutých pásů pro začínající karatéky. Z našeho oddílu KARATE - H - LIBČICE jelo do Prahy 6 závodníků, z toho 3 začínající, kteří jeli sbírat první zkušenosti z velkých závodů, jmenovitě Tomáš Folwarzny, Daniel Koubek a Sofie Pekárková.

Všichni tři závodili v kategorii Kata i v kategorii Kumite. Dobrý výkon v Kata předvedl Daniel, který postoupil do druhého semifinále kola, kde však na své soupeře již nestačil. Jednoznačně nejlepší výkon předvedl Tomáš, který, kdyby měl více zkušeností v Kumite, mohl bojovat o příčky nejvyšší. Natálce Hudáčkové se tentokrát příliš nedařilo.

Potom již nastupovali naši dlouholetí úspěšní závodníci v kategorii Kumite - muži. Jako první nastoupil ve váhové kategorii senioři do 75 kg Michal Roll. Na Michalovi byla vidět jeho dlouholetá závodní zkušenost, kterou dokonale zúročil, vybojoval druhé místo a získal stříbrnou medaili s titulem Mezinárodní vicemistr České republiky.

Dále nastoupil náš vůbec nejúspěšnější závodník, nositel mistrovského stupně a vítěz mnoha pohárů, Jirka Hodík ml. Startoval v nejtěžší hmotnostní kategorii - muži nad 80 kg. Jirka se postavil na závodní TATAMI po několika letech, znovu se vrátil na vrchol a vybojoval druhé místo - stříbrnou medaili a titul Mezinárodního vicemistra České republiky.

Naše výprava si odvezla do Libčic 2 tituly vicemistrů a zkušenosti pro začínající karatéky.

Sensei Hodík Jiří, S. Dan

SVÍTÁ NA LEPŠÍ ČASY S HÁZENKÁŘSKOU MLÁDEŽÍ

Asi by se slušelo na konec nadpisu přidat ještě otazník. Stále jsme na začátku nové cesty, která nemusí zákonitě vést k cíli. Nicméně aktuální stav házenkářské mládeže se rysuje nad očekávání dobře. Ve zkratce bych rád shrnul poslední měsíce od vypuknutí náboru do přípravky házené.

Celou akci jsme odstartovali v červnu, kdy jsme na venkovním hřišti pořádali házenkářské odpoledne pro nejmenší. Akce z našeho pohledu splnila svůj účel a netrpělivě jsme pak přes prázdniny čekali na reálný zájem o házenou mezi prvňáky a druháky. V září jsme proto začali s pravidelnými tréninky ve spolupráci se základní školou. Pondělí bylo pod taktovkou pana učitele Michala Šestáka společně s Fandou Palanem. Čtvrtky pak byly plně v režii oddílu házené.

Během tréninků jsme se zaměřili na základy házené, které jsme se snažili rozvíjet formou hry a pomocí různých dovednostních cvičení. Jednalo se především o seznámení s míčem – driblíng a různé druhy nahrávek. Dále jsme se snažili v dětech upevňovat povědomí o pravidlech házené (nepřerušovaný driblíng, maximálně tři kroky s míčem, nevbíhání do brankoviště, zákaz hraní nohou).

V průběhu podzimu postupně vykrystalizovala početná skupina dětí, se kterou jsme mohli pravidelně počítat. Aktuálně tréninky navštěvuje 15 - 20 dětí, což považujeme za úspěch a dobrý základ do dalších let. Tréninky i nadále budou probíhat vždy v pondělí a ve čtvrtek od 15:30 v libčické sokolovně. Poslední trénink v tomto roce se uskuteční 15. 12. 2016 (děti mohou počítat se sladkou tečkou). Trénovat opět začneme ve čtvrtek 5. 1. 2017.

Za uplynulý půlrok bych rád poděkoval za bezproblémovou spolupráci se školou, jmenovitě Michalovi Šestákovi, a všem trenérům a funkcionářům házené, kteří se podíleli na vzniku házenkářské přípravky. Pevně věřím, že v roce 2017 navážeme na započaté aktivity a posuneme se zase o kousek blíže vytčeným metám.

Závěrem jen připomínám, že nábor stále běží a rádi přivítáme nové házenkáře a házenkářky. Více informací můžete získat na našich webových stránkách sokolibcice.cz/hazena.

Petr Česák

ODEHRANÉ ZÁPASY

Kolo	Zápas	Výsledek
1	Sokol Libčice – Havlíčkův Brod	36 : 21
2	TJ Lokomotiva Plzeň A – Sokol Libčice	25 : 19
3	Sokol Libčice – Sokol Vršovice	25 : 21
4	Praha 4 - Sokol Libčice	25 : 26
5	Sokol Libčice - VŠ Plzeň	17 : 18
6	Sokol Libčice - TJ Dolní Cerekev	33 : 20

TABULKA

	Z	V	R	P	skóre	B
1 TJ Lokomotiva Plzeň A	6	5	1	0	176 : 127	11
2 Košutka	6	4	1	1	187 : 156	9
3 Sokol Vršovice	6	4	0	2	176 : 129	8
4 Libčice n. Vlt.	6	4	0	2	156 : 130	8
5 Praha 4	6	4	0	2	170 : 156	8
6 Havlíčkův Brod	6	4	0	2	169 : 159	8
7 VŠ Plzeň	6	3	1	2	152 : 139	7
8 Třeboň	6	3	0	3	150 : 160	6
9 Sezimovo Ústí	6	1	1	4	144 : 179	3
10 Zruč nad Sázavou	6	1	0	5	125 : 171	2
11 TJ Dolní Cerekev	6	1	0	5	141 : 195	2
12 České Budějovice	6	0	0	6	143 : 188	0

SOKOL LIBČICE oddíl stolního tenisu pořádá

VÁNOČNÍ TURNAJ VE STOLNÍM TENISU

PRO DĚTI A AMATÉRY - HOBBY HRÁČE

**v neděli 18. 12. 2016 od 8:30
v libčické sokolovně**

KATEGORIE DĚTÍ DO 15 LET

přihlášky do 8:15/zahájení v 8:30
STARTOVNÉ ZDARMA

KATEGORIE DOSPĚLÝCH MUŽI + ŽENY

(nejlepší žena turnaje bude vyhodnocena zvlášť)

přihlášky do 10:15/zahájení v 10:30
STARTOVNÉ 100 Kč (občerstvení v ceně)

SOKOLOVNA BUDE V DEN TURNAJE OTEVŘENA OD 7:45

TĚŠÍME SE S VÁMI NA SHLEDANOU NA TOMTO
OBLÍBENÉM TRADIČNÍM VÁNOČNÍM TURNAJI

INFO NA TEL. 777 220 711

MEMORIÁL ÁDY HOCHMANNA

19. 11. 2016 se v krásné historické budově Sokola pražského konal 13. ročník tradičního sokolského dvojboje, v kterém se závodí na dvou gymnastických náradích, a to na hrazdě a v akrobacii.

Přes poměrně krátkou přípravu jsme se přeci jen rozhodli vyjet na tento velký závod především jako na zkušenou. Všichni naši závodníci, s výjimkou Karla Jandy, závodili poprvé v životě, a tak jsme neočekávali, že by se snad mohli umístit na předních příčkách. Úspěchem už byla samotná účast a zkušenosti z průběhu závodu s téměř 170 účastníky.

Kategorie O (předškoláci)

Za Libčice nastoupil Petr Kolář, který předvedl v akrobacii jednu z nejtěžších sestav ve své kategorii a na hrazdě získal dokonce třetí nejvyšší známku. Nutno podotknout, že podmínky v prostných byly obtížné splnitelné, neboť i ti nejmladší museli projít 8 metrový akrobatický pás, což znamená zvládnout nejméně 10 prvků. Na to jsme ještě nebyli připraveni, což se nakonec na hodnocení projevilo. Náš pětiletý závodník, Petr Kolář, ale projevil odvahu a bojovnost, což je třeba ocenit.

Kategorie I (rok narození 2007-2009)

V této kategorii jsme měli naše dvě nejtalentovanější dívky - Nikol Bezděkovou a Adélu Houškovou. Měly rovněž jednu z nejtěžších akrobatických sestav, které poprvé na závodech předvedly na hudbu. Zde patří dík trenérkám, a to Markétě Tomandlové a Hannah Bartíkové, která navíc jako jediná byla schopná vytvořit děvčatům i Markétě choreografii na hudbu v rekordním čase - do týdne. Sestavu na hrazdě si dívky vybraly samy. I když bychom si všichni přáli, aby jejich umístění bylo lepší, je třeba je pochválit. Navzdory krátkému času, které na přípravu měly, se pilně věnovaly svým tréninkům, předvedly na závodech své nejlepší výkony a získaly cenné zkušenosti ze svého prvního závodu.

I chlapci v této kategorii dokázali svůj talent a bojovnost. Navzdory tomu i oni se umístili v druhé polovině soutěžících. Jmenovitě Dan Kruliš, který statečně nastoupil první den po nemoci, která mu vzala čas na přípravu, což se projevilo zejména v tom již zmíněném osmimetrovém pásu. Za nepokrytí této délky se závodníkům nekompromisně srážely celé dva body. Takže bylo třeba improvizovat, což je pro tak nezkušené závodníky velmi obtížné. Nicméně Dan zabojoval a svým výkonem neklamal.

Kategorie II (rok narození 2005-2002)

V této kategorii jsme měli nejtalentovanějšího závodníka Adama Racka, který bohužel též doplatil na povinnou délku koberce. Přestože svou sestavu předvedl výborně, byly mu strženy 2 body. Jinak by byl mezi prvními. Přesto se ve své kategorii umístil mezi prvními deseti z třiceti. Gratulujeme.

Kategorie III (rok narození 2001 a starší)

Naše jediná závodnice v kategorii žen Markéta Tomandlová byla také poprvé na závodech a udělala nám radost. Předvedla vynikající sestavu v akrobacii i na hrazdě a umístila se na 10. místě z cca 40 závodnic. Markéta se o 10. příčku dělila s gymnastkou ze Sokola Vyšehrad, která dělá gymnastiku od dětství a závodí již sedm let. Markéta se v minulosti věnovala volejbalu a s gymnastikou začala mnohem později, než všechny

závodnice v její kategorii. Přesto uspěla a zaslouží si naše velké uznání. Markéta je nejen pilnou cvičenkou, ale též cvičitelkou mladší generace, což stihá i při svém náročném studiu na vysoké škole.

Za muže nastoupil Karel Janda a již tradičně stál na stupních vítězů. Tentokrát získal stříbrnou medaili s vynikajícím celkovým hodnocením 9.45. Jediné zaškokbrtnutí na prostných jej stálo zlato, ale takový už je sport. Karel je bojovník, který vyniká zejména v silových prvcích, což je v gymnastice mužů obzvláště důležité.

Každý oddíl, který se dvojboje zúčastnil, měl za povinnost dodat rozhodčí. I to jsme splnili. V chlapecké a mužské kategorii byl Jarda Novák st. vrchním rozhodčím a připojili se k němu již zkušený Tomáš Krupička a Vašek Kraus. Ženy poprvé rozhodovala Hannah Bartíková, za což jí patří obrovské poděkování, protože práce rozhodčího rozhodně není snadná. Vyžaduje to celodenní pozornost, přehled o závodnících, povinných cvicích, jejich bodovém ohodnocení a srážkách za chybné provedení. Hlavní rozhodčí závodu při zhodnocení naší práce uznal přístup našich rozhodčích zejména k dětem, kdy je třeba mít na mysli především to, aby hodnocení ocenilo jejich snahu a bylo pro ně motivující. Bylo to ocenění naší práce, což bylo potěšující slyšet. Nerad to říkám, ale u ostatních rozhodčích, zejména v ženské kategorii, jsme tento pro malé závodnice povzbuzující prvek postrádali.

V podmínkách závodu bylo mít u každé kategorie ze svého oddílu tzv. organizátora, který se o závodníky po celou dobu závodu staral a doprovázel je k náradí. Tohoto úkolu se vzorně zhostili Veronika Berková, Markéta Tomandlová, Jana Racková a manželé Kolářovi. Davidovi Kolářovi patří obzvláště velký dík za digitální úpravu doprovodné hudby, bez které by dívky závodit nemohly.

Děkuji všem závodníkům za důstojnou reprezentaci oddílu všestrannosti Sokola Libčice a všem ostatním za to, že ve svém volném čase a bez nároků na odměnu se připravě a organizaci našeho prvního velkého závodu věnovali.

Jaroslav Novák st., vzdělavatel

PRONÁJEM HOSPODY NA ŽÍNĚNCE

Sokol Libčice nabízí od 1. 2. 2017 pronájem hospody „Na žíněnce“, která je součástí budovy sokolovny a má kapacitu cca 40 míst uvnitř a 50 míst venku

BLIŽŠÍ INFORMACE NA WWW.SOKOLLIBCICE.CZ.

Kontaktní osoby:

Tomáš Hykeš

tel.: 724 950 959, e-mail: t.hykes@centrum.cz

Josef Nováček

tel.: 722 563 977, e-mail: nojo@volny.cz

**Písemné přihlášky zasílejte
na uvedené e-mail nebo na adresu:
TJ Sokol Libčice, Náměstí Svobody 249,
252 66 Libčice nad Vltavou**

Rozcvičení v nových tričkách s logem našeho Sokola.

Foto: Hannah Bartíková

SHÁNÍM GARÁŽ

**Koupím nebo pronajmu garáž
v Družstevní ulici v Letkách.**

tel. 777 962 443, e-mail: lendulka@centrum.cz

Už i já si fotím do
vlastního

kalendáře!

powerprint.cz

Kalendáře **2017**
z vašich fotografií

Firma Koever CZ s.r.o. hledá
nové zaměstnance na pozice:

- **OBSLUHY ZAŘÍZENÍ NA LITÍ PLASTŮ**
- **OBSLUHY CNC STROJŮ**

Koever CZ - Libčice nad Vltavou – Česká republika
s tradicí od roku 2006

NABÍZÍME:

*Stálé zaměstnání na HPP v Libčicích n.Vlt.
(200 m. od vlakového nádraží)*

Motivační ohodnocení

+ *Veškeré příplatky (práce ve svátek, v noci, přesčasy)*
+ *Stravenky*

+ *Prémie za kvalitu a za pravidelnou docházku*
+ *Příspěvky na životní pojištění*
+ *5 týdnů dovolené*

Kontakt: 233 004 155, 774 456 432, v.gerzova@koever.de

Našimi zákazníky jsou: MAN, Volvo, Bugatti, Daimler, Bomag, Liebherr

PSÍ HOTEL, SALON A LÁZNĚ
Mája

STŘÍHÁNÍ •
KOUPÁNÍ •
PÉČE O SRST •
PEDIKÚRA •

Relaxační koupele, masáže a ošetření japonskou kosmetikou Pet Esthé

www.psisluzbymaja.cz • 775 577 647 • 776 190 445 • Libčická 188 • 252 64 Úholičky

A ještě něco pro děti

TROCHA VÁNOČNÍ INSPIRACE PRO MALÉ KREATIVCE...

VÍŠ TO ?

Na Vánoce má narozeniny Ježíšek, na něhož se lidé dlouho těšili. Advent jsou poslední čtyři týdny před jeho narozením a je to čas příprav a velkého očekávání. Lidé nedočkavě odpočítávají čas, a tak každá neděle dostala svůj název. První je železná, druhá bronzová, pak následuje stříbrná a ta poslední je zlatá. Adventní věnec má stejný počet svíček a každou neděli zapalujeme jednu. Posledním dnem adventu je dlouho očekávaný Štědrý den. Ozdobíme stromeček, pod který nám Ježíšek nadělujeme dárky. Ve většině rodinách se ke štědrovečerní večeři podává ryba. I to má svou historickou tradici. Ryba byla v dávných dobách levné jídlo, které si mohli dopřát i ti nejchudší. Dnes už to tak docela nepatří, ale přesto se ten zvyk dodržuje. A tak maminky připravují rybí polévku, bramborový salát a smaženého kapra, jehož šupinky schovávají pod talíř, aby v příštím roce přinesly peníze. Přejeme vám, milé děti, abyste si předvánoční i vánoční čas prožily v klidu a těšení se na Ježíška, který vám, pokud jste byly hodné, přinese dárky, které jste si přály.

NAJDEŠ 3 OBRÁZKY, KTERÉ SE MEZI OSTATNÍ ZATOULALY OMYLEM ?

POZNÁŠ, VE KTERÝCH BALÍČCÍCH BYLY ZABALENY DÁREČKY ?

Měsíčník Libčické noviny vydává MěÚ, nám. Svobody 90, 252 66 Libčice nad Vltavou, www.libcice.cz, podatelna@libcice.cz, IČ: 00241407, evid. č. MK: ČRE 1222.

Šéfredaktorka: Hannah Bartíková (hannah.bartikova@hbart.cz). Redakční rada: Ing. Jana Chalupová, Ing. Jiří Slanina, Bc. Jiří Sochor, Ing. Vladimír Urbánek.

Ilustrace: Jiří Tyller. Za jazykovou správnost zodpovídá: Hana Tyllerová. Grafické zpracování: Ondřej Pellar - Studio Klika. Tisk: Tiskárna Libertas a. s. Praha. Redakce si vyhrazuje právo texty redakčně upravovat, popřípadě krátit. Uveřejněné příspěvky nemusí nutně vyjadřovat názory redakční rady a za jejich obsahovou správnost zodpovídají podepsaní autoři. Náklad 1500 ks, zdarma, roznáška prostřednictvím České pošty do všech libčických domácností. Uzávěrka pro příjem příspěvků vždy k 15. dni v měsíci.

PŘEJEME
KRÁSNÉ VÁNOCE
A ÚSPĚŠNÝ VSTUP
DO NOVÉHO ROKU
2017

**auto
houser**

www.autohouser.cz www.superpneu.cz

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST BOHOSLUŽBY O VÁNOCÍCH

24. 12. 2016 24:00 Půlnoční mše svatá - Únětice

1. 1. 2017

17:30 Slavnost Matky Boží - Libčice

25. 12. 2016 15:00 Slavnost Narození Páně - Libčice

8. 1. 2017

17:30 Slavnost Křtu Páně - Libčice

KATOLICKÝ KOSTEL - LIBČICE nad Vltavou

SCHOVANKY U JESLIČEK

vánoční a country písně

**pondělí
26. 12. 2016
18:00**

vstupné dobrovolné